

DA

DA

DA

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 3.7.2007
KOM(2007) 376 endelig

2007/0129 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 om koordineringen af de sociale sikringsordninger

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Forordning (EF) nr. 883/2004, som moderniserer og forenkler koordineringen af de sociale sikringsordninger inden for EU, trådte i kraft i maj 2004, men finder endnu ikke anvendelse. For at forordningen kan finde anvendelse, er det nødvendigt at foretage tilføjelser til bilagene.

- **Generel baggrund**

Forordning (EF) nr. 883/2004 erstatter forordning (EØF) nr. 1408/71, som på nuværende tidspunkt koordinerer anvendelsen af de sociale sikringsordninger. Den nye forordning forenkler og moderniserer gældende lovgivning. I forordning (EF) nr. 883/2004 er det fastsat, at der skal træffes afgørelse om indholdet af bilag II og X, inden denne forordning kommer til anvendelse. Det er nødvendigt at opdatere de resterende bilag først og fremmest for at tage hensyn til situationen i de medlemsstater, som er tiltrådt EU efter vedtagelsen af denne forordning den 29. april 2004.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Bilag II og X til forordning (EF) nr. 883/2004, som endnu ikke er blevet udarbejdet, indeholder bestemmelser svarende til bestemmelserne i bilag III og II a til forordning (EØF) nr. 1408/71. De resterende bilag, som ændres ved dette forslag til forordning, indeholder allerede bestemmelser for flere medlemsstater, men det er nødvendigt at foretage tilføjelser for at tage hensyn til de medlemsstater, som er tiltrådt EU efter den 29. april 2004. Visse af disse bilag indeholder også bestemmelser, som svarer til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71. Bilag I, del 1 (forsikud på underholdsbidrag) og bilag III og IV (særregler om sygehjælp) vedrører dog udelukkende forordning (EF) nr. 883/2004.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og - mål**

Ikke aktuel..

2) HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Høringsmetoder, hovedmålgrupper og respondenternes overordnede profil

De enkelte medlemsstater blev opfordret til at fremsætte forslag til bilagene, som er nødvendige for anvendelsen af deres lovgivning. Dernæst vurderede Kommissionens tjenestegrene forslagene og drøftede de nærmere detaljer med tjenestemænd fra de berørte medlemsstater.

Sammenfatning af svarene og af, hvordan der er taget hensyn til dem

Næsten alle medlemsstaternes forslag blev godkendt. En række forslag blev trukket

tilbage efter drøftelser med Kommissionen, eftersom det blev konkluderet, at de ikke var nødvendige.

- **Ekspertbistand**

Der har ikke været behov for ekspertbistand.

- **Konsekvensanalyse**

Forordning (EF) nr. 883/2004 forenkler og moderniserer den gældende lovgivning. I henhold til forordningen skal indholdet af bilag II og X fastlægges inden datoen for anvendelsen af forordningen. De øvrige bilag skal opdateres for at tage hensyn til situationen i de medlemsstater, som er tiltrådt EU efter den 29. april 2004.

Forordning (EF) nr. 883/2004 letter koordineringen af medlemsstaternes sociale sikringsordninger og moderniserer og forenkler de gældende procedurer. Forslaget vil få positive konsekvenser set i forhold til gældende lovgivning og vil forbedre de administrative procedurer for alle forordningens brugere, herunder de nationale socialsikringsmyndigheder, arbejdsgiverne, navnlig små og mellemstore virksomheder, og de enkelte borgere.

3) FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Hvert bilag til forordningen indeholder bestemmelser, som vedrører de enkelte medlemsstater. I forordningen er det fastsat, at indholdet af bilag II (bestemmelser i overenskomster, som forbliver i kraft) og bilag X (særlige ikke-bidragspligtige ydelser) skal fastlægges inden datoen for anvendelsen af forordningen. Bilag I, III, IV, VI og VIII samt bilag IX og XI skal tilpasses for at tage hensyn til situationen i de medlemsstater, som er tiltrådt Den Europæiske Union efter den 29. april 2004. Endvidere er det nødvendigt at foretage mindre ændringer til en række bilag for at tage hensyn til den seneste udvikling i andre medlemsstater.

- **Retsgrundlag**

Artikel 42 og 308 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse, for så vidt som forslaget ikke hører ind under Fællesskabets enekompetence.

Målene med forslaget kan ikke opfyldes på tilfredsstillende vis af medlemsstaterne, hvilket skyldes følgende:

Traktatens artikel 42 stiller krav om fællesskabstiltag i form af koordineringsforanstaltninger inden for den sociale sikring, som er nødvendige for at sikre, at den traktatfæstede ret til fri bevægelighed kan udøves fuldt ud. Manglende koordinering ville kunne hindre fri bevægelighed, eftersom borgerne ville være mindre tilbøjelige til at benytte sig af denne ret, hvis det i realiteten betød, at de ville miste de sociale sikringsrettigheder, som de allerede havde erhvervet i en anden medlemsstat.

Den gældende EU-lovgivning om social sikring tager ikke sigte på at erstatte de forskellige nationale sociale sikringsordninger. Det bør understreges, at den foreslåede ændringsforordning ikke er en harmoniseringsforanstaltning, og at den ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre en effektiv koordinering. Forslaget sigter i bund og grund mod at forenkle de eksisterende bestemmelser.

En indsats på EU-plan vil af nedenstående grunde være et mere effektivt redskab til at nå målene med forslaget:

Det er kun muligt at koordinere de sociale sikringsordninger på EU-niveau. Formålet er at sikre, at koordineringen af de sociale sikringsordninger fungerer effektivt i samtlige medlemsstater.

Med hensyn til kvalitative indikatorer kan forslaget, som udelukkende er en koordineringsforanstaltning, kun anvendes på fællesskabsniveau. Forslaget vil føre til en mere effektiv koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger.

Medlemsstaterne vil fortsat have ansvaret for at organisere og finansiere deres egne sociale sikringsordninger.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde:

Forordning (EF) nr. 883/2004 kræver allerede denne form for indsats, eftersom bilagene er en del af forordningen.

Forslaget fremmer koordineringen af de sociale sikringsordninger for medlemsstaterne og er derfor til gavn både for borgerne og for de nationale socialsikringsmyndigheder.

- **Valg af instrument**

Foreslået instrument(er): forordning.

Andre instrumenter ville ikke være hensigtsmæssige af følgende årsag(er):

Der er ikke noget alternativ, for forordning (EF) nr. 883/2004 kræver allerede denne form for indsats, da bilagene er en del af forordningen.

4) BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Forslaget har ingen virkning på Fællesskabets budget.

5) YDERLIGERE INFORMATIONER

- **Forenkling**

Forslaget indebærer en forenkling af lovgivningen.

Forordning (EF) nr. 883/2004 indeholder forenklede regler og procedurer i forhold til

de regler og procedurer, der var fastsat i forløberen forordning (EØF) nr. 1408/71.

- **Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde**

Den foreslåede retsakt er af relevans for EØS og bør derfor omfatte hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

- **Nærmere beskrivelse af forslaget**

Punkt 1 i bilaget ændrer bilag I til forordning (EF) nr. 883/2004, som vedrører forskud på underholdsbidrag (del 1) og særlige fødsels- og adoptionsydelse (del 2). I forordningens artikel 1, litra z) er det fastsat, at sådanne bidrag og ydelser, som er optegnet i bilag I, ikke er "familieydelse" i den i forordningen anførte forstand. De bidrag og ydelser, som er optegnet i bilag I, falder derfor ikke ind under forordningens anvendelsesområde. Ved ændringen af bilaget tilføjes der en række ydelser til optegnelserne i bilaget.

Punkt 2 i bilaget fastlægger indholdet af bilag II til forordning (EF) nr. 883/2004, som omfatter de bilaterale overenskomster mellem medlemsstaterne, som fortsat er gældende. I artikel 8, stk. 1 i forordningen er det som en hovedregel fastsat, at forordningen træder i stedet for enhver overenskomst om social sikring inden for dens anvendelsesområde, der gælder mellem medlemsstaterne. Sådanne overenskomster kan imidlertid fortsat være gældende, såfremt de er mere fordelagtige for de pågældende, eller såfremt de tager udgangspunkt i særlige historiske forhold og deres virkning er tidsbegrænset. Sådanne overenskomster er optegnet i bilag II. Visse af disse overenskomster gælder ikke for alle personer, der er omfattet af forordningen, og disse overenskomster er optegnet i bilagets del B. Optegnelserne svarer i det store og hele til optegnelserne i bilag III til forordning (EØF) nr. 1408/71, som igen svarer til bilag II til forordning (EF) nr. 883/2004.

Punkt 3 i bilaget ændrer bilag III til forordning (EF) nr. 883/2004, som vedrører en begrænsning i retten til naturoydelse (sygehjælp) for familiemedlemmer til en grænsearbejder. I henhold til forordningens artikel 17 er en person, som ikke er bosat i den kompetente stat (den stat, som er ansvarlig for at yde social sikring), sygeforsikret i den kompetente stat, men har ret til at modtage sygehjælp i bopælslandet, som om han var forsikret dér; dette gælder også for den forsikredes familiemedlemmer. I forordningens artikel 18, stk. 1 er det fastsat, at sådanne personer også har ret til fuld sygehjælp i den kompetente stat, hvis de midlertidigt opholder sig i denne stat. I artikel 18, stk. 2 er der imidlertid fastsat en undtagelse for familiemedlemmerne til en grænsearbejder (en grænsearbejder er defineret i artikel 1, litra f) som en person, der arbejder i en medlemsstat og er bosat i en anden medlemsstat, men som vender tilbage til bopælsstaten mindst en gang om ugen). Hvis familiemedlemmerne til en grænsearbejder midlertidigt opholder sig i den kompetente stat, har de, såfremt den pågældende medlemsstat er optegnet i bilag III, ret til at modtage sygehjælp i henhold til artikel 19. Dette betyder, at sådanne personer kun har ret til de mere begrænsede ydelser, som er omfattet af denne artikel (ydelse, som fra et medicinsk synspunkt bliver nødvendige under opholdet). Ved ændringen af bilaget tilføjes der en række

medlemsstater til optegnelserne i bilaget.

Punkt 4 i bilaget ændrer bilag IV til forordning (EF) nr. 883/2004, som vedrører en udvidelse af retten til naturalydelse for pensionister, som vender tilbage til den kompetente stat. I forordningens artikel 27, stk. 1 er det fastsat, at pensionister og deres familiemedlemmer, som ikke er bosat i den kompetente stat, som hovedregel har ret til sygehjælp i henhold til artikel 19 (se ovenfor) under midlertidigt ophold i en anden medlemsstat. I artikel 27, stk. 2 er det imidlertid fastsat, at de har ret til fuld sygehjælp under et midlertidigt ophold i den kompetente stat, såfremt den pågældende medlemsstat er optegnet i bilag IV. Dette betyder, at disse personer har ret til fuld sygehjælp i stedet for de begrænsede ydelser i henhold til artikel 19. Ved ændringen af bilaget tilføjes der en række medlemsstater til optegnelserne i bilaget.

Bilag V til forordning (EF) nr. 883/2004 ændres ikke, eftersom ingen af medlemsstaterne har anmodet om en ændring af dette bilag.

Punkt 5 i bilaget ændrer bilag VI til forordning (EF) nr. 883/2004, som vedrører optegnelse af type A-lovgivninger, som er omfattet af en særlig koordinering. I henhold til artikel 44, stk. 1 er en "type A-lovgivning" en lovgivning, hvorefter størrelsen af ydelserne ved invaliditet er uafhængig af forsikrings- eller bopælsperiodernes længde, og som udtrykkeligt er medtaget i bilag VI. Type A-ydelserne er omfattet af særlige bestemmelser med hensyn til koordinering. Som hovedregel får en forsikret, som har ret til type A-ydelser, tilkendt en fuld invaliditetsydelse af den medlemsstat, efter hvis lovgivning der er erhvervet ret til ydelser. (I modsætning hertil er type B-ordningen, hvor en forsikret får tilkendt ydelser særskilt fra hver af de medlemsstater, hvor han har været forsikret, og hvor de enkelte ydelser beregnes pro rata temporis). Ved ændringen af bilaget tilføjes den specifikke lovgivning i en række medlemsstater til optegnelserne i bilaget.

Punkt 6 i bilaget ændrer bilag VII til forordning (EF) nr. 883/2004, som vedrører overensstemmelse mellem de kriterier for invaliditet, der er fastlagt i medlemsstaternes lovgivning. I henhold til forordningens artikel 46 skal hver enkelt medlemsstat i de tilfælde, hvor en forsikret har ret til ydelser ved invaliditet fra mere end en medlemsstat, uafhængigt fastsætte invaliditetsgraden. I artikel 46, stk. 3 er det imidlertid fastsat, at en afgørelse om invaliditet, som træffes af en medlemsstat, er bindende for en anden medlemsstat, såfremt bilag VII indeholder en anerkendelse af, at der er overensstemmelse mellem de kriterier for invaliditetsgrad, der er fastlagt i de berørte medlemsstaters lovgivning. Bilag VII vedrører på nuværende tidspunkt overensstemmelse mellem lovgivningen i fire medlemsstater: Belgien, Frankrig, Italien og Luxembourg. På grund af nylige ændringer i Luxembourgs nationale lovgivning er der ikke længere overensstemmelse mellem luxembourgsk lovgivning og lovgivningen i de andre medlemsstater, og optegnelserne vedrørende Luxembourg slettes derfor i bilaget.

Punkt 7 i bilaget ændrer bilag VIII til forordning (EF) nr. 883/2004, som vedrører de tilfælde, hvor man kan undlade at foretage en pro rata-beregning af ydelserne (del 1), eller hvor der ikke skal foretages en pro rata-beregning (del 2). I henhold til artikel 52, stk. 4 i forordningen kan den pågældende stat undlade at foretage en pro rata-beregning af ydelserne, når beregningen af ydelsen udelukkende i henhold til lovgivningen i en medlemsstat altid fører til det resultat, at den nationale ydelse er lig med eller højere end pro rata-ydelsen. I henhold til artikel 52, stk. 5 foretages pro rata-beregningen ikke i de tilfælde, hvor tidsrum ikke indvirker på beregningen (f.eks. kapitaliserede ordninger). For at undtagelserne i artikel 52 kan finde anvendelse, skal de pågældende ordninger være optegnet i bilag VIII. Ændringerne til artikel 52 og bilag VIII blev delvist accepteret under forhandlingerne i Rådet vedrørende forslaget til bilag XI (Rådsdokument 15598/06 SOC 556 CODEC 1352). Bilag VIII som ændret ved dette forslag omfatter optegnelser for alle medlemsstater med undtagelse af Bulgarien og Rumænien. Ved denne ændring af bilaget indsættes der derfor optegnelser, som udelukkende vedrører Bulgarien og Rumænien.

Punkt 8 i bilaget ændrer bilag IX til forordning (EF) nr. 883/2004, som vedrører sammenfald af ydelser. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om forbud mod dobbeltydelser for at forhindre, at en forsikret har ret til to eller flere tilsvarende ydelser på grundlag af samme periode. Artikel 54 i forordningen begrænser anvendelsen af medlemsstaternes antikumulationsregler. Disse regler må ikke finde anvendelse på en pro rata-ydelse, og de må kun anvendes på en national ydelse, hvis ydelsen opfylder kriterierne i artikel 54, stk. 2 og er optegnet i bilag IX. Kriterierne i artikel 54, stk. 2 er, at det skal dreje sig om en ydelse, hvis størrelse er uafhængig af forsikrings- eller bopælsperiodernes længde (bilagets del I), eller en ydelse, hvis størrelse fastsættes på grundlag af en godskreven periode (bilagets del II). Der gælder en undtagelse for de aftaler, der er optegnet i bilagets del III. Ved ændringen af bilaget tilføjes den specifikke lovgivning i en række medlemsstater til optegnelserne i bilaget.

Punkt 9 i bilaget fastlægger indholdet af bilag X til forordning (EF) nr. 883/2004, som vedrører de særlige ikke-bidragspligtige kontantydelser. I forordningens artikel 70 er der fastsat særlige regler for den type ydelser, som både har karakter af sociale sikringsydelser og af sociale bistandsydelser. I modsætning til andre ydelser, som forordningen finder anvendelse på, kan de særlige ikke-bidragspligtige ydelser ikke eksporteres. De kan med andre ord kun udbetales, når ydelsesmodtageren er bosat i den medlemsstat, som udbetaler ydelsen. Bilaget indeholder en fortegnelse over de særlige ikke-bidragspligtige ydelser i de enkelte medlemsstater. Optegnelserne i bilaget svarer i vid udstrækning til optegnelserne i bilag II a til forordning (EØF) nr. 1408/71, som igen svarer til bilag X til forordning (EF) nr. 883/2004.

Punkt 10 i bilaget ændrer bilag XI til forordning (EF) nr. 883/2004, som vedrører særregler for anvendelsen af medlemsstaternes lovgivning. At særreglerne skal optegnes i bilaget er fastsat i forordningens artikel 83. Bilag XI indeholder et særligt afsnit for hver medlemsstat, hvor der om fornødent er anført supplerende bestemmelser om specifikke aspekter af den pågældende medlemsstats lovgivning. Formålet med de

enkelte optegnelser er at sikre, at forordningen kan anvendes gnidningsløst i den pågældende medlemsstat. Et forslag om ændring af dette bilag er allerede blevet forelagt Rådet (Rådsdokument 5672/06 SOC 28 CODEC 66- COM(2006) 7) og er for tiden ved at blive behandlet i Rådet. Forslaget indeholder optegnelser for alle medlemsstater med undtagelse af Bulgarien og Rumænien. Ved denne ændring af bilaget indsættes der derfor optegnelser, som udelukkende vedrører Bulgarien og Rumænien.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 om koordineringen af de sociale sikringsordninger

(Tekst af relevans for EØS og for Schweiz)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordineringen af de sociale sikringsordninger⁵ skal indholdet af forordningens bilag II og X fastlægges inden datoen for anvendelsen af forordningen.
- (2) Bilag I, III, IV, VI og VIII samt bilag IX og XI til forordning (EF) nr. 883/2004 bør tilpasses for at tage hensyn til situationen i de medlemsstater, som er tiltrådt Den Europæiske Union efter forordningens vedtagelse.
- (3) Det er endvidere nødvendigt at foretage en række mindre ændringer til bilag I, III, IV, VII og IX til forordning (EF) nr. 883/2004 for at tage hensyn til den seneste udvikling i andre medlemsstater.
- (4) I forordning (EF) nr. 883/2004 er det fastsat, at den finder anvendelse fra datoen for gennemførelsesforordningens ikrafttræden. Denne forordning skal derfor finde anvendelse fra samme dato.
- (5) Forordning (EF) nr. 883/2004 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed -

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

³ EUT C , , s. .

⁴ EUT C , , s. .

⁵ EUT L 166, 30.4.2004, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 ændres i overensstemmelse med bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra datoen for gennemførelsesforordningens ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

(1) Bilag I til forordning (EF) nr. 883/2004 ændres således:

1. Del I (forskud på underholdsbidrag):

a) Efter optegnelsen i afsnit "A. BELGIEN" indsættes følgende optegnelse:

"B. BULGARIEN

Underholdsbidrag, som udbetales af staten i henhold til artikel 92 i familieloven.”;

b) Afsnit "B. DANMARK", "C. TYSKLAND" og "D. FRANKRIG" anføres med de respektive optegnelser og bliver "C. DANMARK", "D. TYSKLAND" og "E. FRANKRIG”;

c) Efter optegnelsen i afsnit "E. FRANKRIG" indsættes følgende optegnelse:

"F. LUXEMBOURG

Forskud på og inddrivelse af underholdsbidrag i henhold til lov af 26. juli 1980.”;

d) Afsnit "E. ØSTRIG" bliver afsnit "G. ØSTRIG”;

e) Efter optegnelsen i afsnit "G. ØSTRIG" indsættes følgende optegnelse:

"H. POLEN

Forskud på underholdsbidrag i henhold til lov om inddrivelse af og forskud på underholdsbidrag.”;

f) Afsnit "F. PORTUGAL" bliver afsnit "I. PORTUGAL”;

g) Efter optegnelsen i afsnit "I. PORTUGAL" indsættes følgende optegnelser:

"J. SLOVENIEN

Underholdsbidrag i henhold til lov af 25. juli 2006 om Sloveniens offentlige garanti- og underholdsfond.

K. SLOVAKIET

Underholdsbidrag (underholdshjælp) i henhold til lov nr. 452/2004 Sml. om underholdsbidrag som ændret ved senere forordninger”;

h) Afsnit "G. FINLAND" og "H. SVERIGE" anføres med de respektive optegnelser og bliver "L. FINLAND" og "M. SVERIGE”.

2. Del II (særlige fødsels- og adoptionsydelser):

a) Efter optegnelsen i afsnit "A. BELGIEN" indsættes følgende optegnelser:

“B. BULGARIEN

Moderskabsydelse i form af et engangsbeløb (lov om børnetilskud).

C. DEN TJEKKISKE REPUBLIK

Barselsydelse.

D. ESTLAND

a) Barselsydelse;

b) Adoptionsydelse.”;

b) Afsnit “B. SPANIEN” og “C. FRANKRIG” anføres med de respektive optegnelser og bliver “E. SPANIEN” og “F. FRANKRIG”;

c) Efter optegnelsen i afsnit “F. FRANKRIG” indsættes følgende optegnelser:

“G. LETLAND

a) Barselsydelse;

b) Adoptionsydelse.

H. LITAUEN

Moderskabsydelse i form af et engangsbeløb.”.

d) Afsnit “D. LUXEMBOURG” bliver afsnit “I. LUXEMBOURG ”;

e) Efter optegnelsen i afsnit “I. LUXEMBOURG” indsættes følgende optegnelser:

“J. UNGARN

Moderskabsydelse.

K. POLEN

Barselsydelse i form af et engangsbeløb (lov om familieydelse).

L. RUMÆNIEN

Barselsydelse.

M. SLOVENIEN

Barselsydelse.

N. SLOVAKIET

a) Barselsydelse;

b) Tillæg til barselsydelse.”;

f) Afsnit “E. FINLAND” bliver afsnit “O. FINLAND”.

(2) Bilag II til forordning (EF) nr. 883/2004 affattes således:

“BILAG II

BESTEMMELSER I OVERENSKOMSTER, SOM ER GÆLDENDE, OG SOM ALT EFTER OMSTÆNDIGHEDERNE ER BEGRÆNSET TIL DE PERSONER, DER ER DÆKKET AF DISSE BESTEMMELSER

(Artikel 8, stk. 1)

A. Bestemmelser i overenskomster om social sikring, som forbliver i kraft

1. BELGIEN-TYSKLAND

Artikel 3 og 4 i slutprotokollen af 7. december 1957 til den almindelige overenskomst af samme dato i den udformning, hvori den findes i tillægsprotokollen af 10. november 1960 (medregning af forsikringsperioder tilbagelagt i visse grænseområder før, under og efter Anden Verdenskrig).

2. BULGARIEN-TYSKLAND

Artikel 28, stk. 1, litra b) i overenskomst om social sikring af 17. december 1997.

3. BULGARIEN-ØSTRIG

Artikel 38, stk. 3 i overenskomst om social sikring af 14. april 2005.

4. BULGARIEN-SLOVENIEN

Artikel 32, stk. 2 i overenskomst om social sikring af 18. december 1957.

5. DEN TJEKKISKE REPUBLIK-TYSKLAND

Artikel 39, stk. 1, litra b) i overenskomst om social sikring af 27. juli 2001.

6. DEN TJEKKISKE REPUBLIK-CYPERN

Artikel 32, stk. 4 i overenskomst om social sikring af 19. januar 1999.

7. DEN TJEKKISKE REPUBLIK-LUXEMBOURG

Artikel 52, stk. 8 i overenskomst af 17. november 2000.

8. DEN TJEKKISKE REPUBLIK-ØSTRIG

Artikel 32, stk. 3 i overenskomst om social sikring af 20. juli.

9. DEN TJEKKISKE REPUBLIK-SLOVAKIET

Artikel 12, 20 og 33 i overenskomst om social sikring af 29. oktober 1992.

10. DANMARK-FINLAND

Artikel 7 i Nordisk Konvention om social sikring af 18. august 2003 om dækning af merudgifter som følge af sygdom under et midlertidigt ophold i et andet nordisk land, fordi der ved hjemrejsen til bopælslandet må benyttes en rejseform, der er dyrere end den, der ellers ville være blevet anvendt.

11. DANMARK-SVERIGE

Artikel 7 i Nordisk Konvention om social sikring af 18. august 2003 om dækning af merudgifter som følge af sygdom under et midlertidigt ophold i et andet nordisk land, fordi der ved hjemrejsen til bopælslandet må benyttes en rejseform, der er dyrere end den, der ellers ville være blevet anvendt.

12. TYSKLAND-SPANIEN

Artikel 45, stk. 2 i overenskomst om social sikring af 4. december 1973 (repræsentation ved diplomatiske og konsulære myndigheder).

13. TYSKLAND-FRANKRIG

a) Tillægsoverenskomst nr. 4 af 10. juli 1950 til den almindelige overenskomst af samme dato i den udformning, hvori den findes i tillægsoverenskomst nr. 2 af 18. juni 1955 (medregning af forsikringsperioder tilbagelagt mellem den 1. juli 1940 og den 30. juni 1950);

b) Afsnit I i nævnte tillægsoverenskomst nr. 2 (medregning af forsikringsperioder før den 8. maj 1945);

c) punkt 6, 7 og 8 i den almindelige protokol af 10. juli 1950 til den almindelige overenskomst af samme dato (administrativ aftale);

d) Afsnit II, III og IV i overenskomst af 20. december 1963 (social sikring i Land Saar)

14. TYSKLAND-LUXEMBOURG

Artikel 4, 5, 6 og 7 i traktaten af 11. juni 1959 (medregning af forsikringsperioder tilbagelagt mellem september 1940 og juni 1946).

15. TYSKLAND-UNGARN

Artikel 40, stk. 1, litra b) i overenskomst om social sikring af 2. maj 1998.

16. TYSKLAND-NEDERLANDENE

Artikel 2 og 3 i tillægsoverenskomst nr. 4 af 21. december 1956 til overenskomst af 29. marts 1951 (afgørelse af spørgsmålet om rettigheder erhvervet af nederlandske arbejdstagere inden for den tyske ordning for social sikring mellem den 13. maj 1940 og den 1. september 1945).

17. TYSKLAND-ØSTRIG

a) Artikel 1, stk. 5, og artikel 8 i overenskomst om arbejdsløshedsforsikring af 19. juli 1978 og artikel 10 i slutprotokollen til den nævnte overenskomst (tilkendelse af ydelser ved arbejdsløshed til grænsearbejdere fra det tidligere beskæftigelsesland) finder fortsat anvendelse på personer, som frem til den 1. januar 2005 var beskæftigede som grænsearbejdere, og som er blevet arbejdsløse inden den 1. januar 2011.

b) Artikel 14, stk. 2, litra g), h), i) og j) i overenskomst om social sikring af 4. oktober 1995 om kompetencefordelingen mellem de to lande for så vidt angår tidligere forsikringsager og optjente forsikringsperioder.

18. TYSKLAND-POLEN

a) Overenskomst af 9. oktober 1975 om alders- og arbejdsskadebestemmelser på de i artikel 27, stk. 2, 3 og 4, i overenskomst om social sikring af 8. december 1990 omhandlede vilkår;

b) artikel 27, stk. 5 og artikel 28, stk. 2 i overenskomst om social sikring af 8. december 1990.

19. TYSKLAND-RUMÆNIEN

Artikel 28, stk. 1, litra b) i overenskomst om social sikring af 8. april 2005.

20. TYSKLAND-SLOVENIEN

Artikel 42 i overenskomst om social sikring af 24. september 1997.

21. TYSKLAND-SLOVAKIET

Artikel 29, stk. 1, 2 og 3 i aftale af 12. september 2002.

22. TYSKLAND-DET FORENEDE KONGERIGE

a) Artikel 7, stk. 5 og 6 i overenskomst om social sikring af 20. april 1960 (lovgivning, som finder anvendelse på civilt ansatte inden for de væbnede styrker);

b) artikel 5, stk. 5 og 6 i overenskomst om arbejdsløshedsforsikring af 20. april 1960 (lovgivning, som finder anvendelse på civilt ansatte inden for de væbnede styrker).

23. IRLAND-DET FORENEDE KONGERIGE

Artikel 8 i overenskomsten af 14. september 1971 om social sikring (overførsel og medregning af bidrag til invalideforsikringen).

24. SPANIEN-PORTUGAL

Artikel 22 i almindelig overenskomst af 11. juni 1969 (eksport af ydelser ved arbejdsløshed).

25. ITALIEN-SLOVENIEN

a) Aftale om regulering af gensidige forpligtelser vedrørende social sikring med henvisning til fredstraktatens bilag XIV, punkt 7 (indgået ved noteveksling den 5. februar 1959).;

b) artikel 45, stk. 3, i konventionen om social sikring af 7. juli 1997 vedrørende den tidligere zone B i det frie Trieste-territorium.

26. LUXEMBOURG-SLOVAKIET

Artikel 50, stk. 5 i traktaten om social sikring af 23. maj 2002.

27. UNGARN-ØSTRIG

Artikel 36, stk. 3 i overenskomst om social sikring af 31. marts 1999.

28. UNGARN-SLOVENIEN

Artikel 31 i overenskomst om social sikring af 7. oktober 1957.

29. UNGARN-SLOVAKIET

Artikel 34, stk. 1 i overenskomst om social sikring af 30. januar 1959.

30. ØSTRIG-POLEN

Artikel 33, stk. 3 i overenskomst om social sikring af 7. september 1998.

31. ØSTRIG-RUMÆNIEN

Artikel 37, stk. 3 i overenskomst om social sikring af 28. oktober 2005.

32. ØSTRIG-SLOVENIEN

Artikel 37 i overenskomst om social sikring af 10. marts 1997.

33. ØSTRIG-SLOVAKIET

Artikel 34, stk. 3 i overenskomst om social sikring af 21. december 2001.

34. PORTUGAL-DET FORENEDE KONGERIGE

Artikel 2, stk. 1, i protokol om medicinsk behandling af 15. november 1978.

35. FINLAND-SVERIGE

Artikel 7 i Nordisk Konvention om social sikring af 18. august 2003 om dækning af merudgifter som følge af sygdom under et midlertidigt ophold i et andet nordisk land, fordi der ved hjemrejsen til bopælslandet må benyttes en rejseform, der er dyrere end den, der ellers ville være blevet anvendt.

B. Bestemmelser i overenskomster om social sikring, som forbliver i kraft, og som ikke finder anvendelse på alle de af forordningen omfattede personer

1. BULGARIEN-ØSTRIG

Artikel 38, stk. 3 i overenskomst om social sikring af 14. april 2005.

2. DEN TJEKKISKE REPUBLIK-CYPERN

Artikel 32, stk. 4 i overenskomst om social sikring af 19. januar 1999.

3. DEN TJEKKISKE REPUBLIK-ØSTRIG

Artikel 32, stk. 3 i overenskomst om social sikring af 20. juli 1999.

4. TYSKLAND-ØSTRIG

Artikel 14, stk. 2, litra g), h), i) og j) i overenskomst om social sikring af 4. oktober 1995 om kompetencefordelingen mellem de to lande for så vidt angår tidligere forsikringssager og optjente forsikringsperioder.

5. TYSKLAND-SLOVENIEN

Artikel 42 i om kompetencefordelingen mellem de to lande for så vidt angår tidligere forsikringssager og optjente forsikringsperioder af 24. september 1997.

6. ITALIEN-SLOVENIEN

a) Aftale om regulering af gensidige forpligtelser vedrørende social sikring med henvisning til fredstraktatens bilag XIV, punkt 7 (indgået ved noteveksling den 5. februar 1959);

b) artikel 45, stk. 3, i konventionen om social sikring af 7. juli 1997 vedrørende den tidligere zone B i det frie Trieste-territorium.

7. UNGARN-ØSTRIG

Artikel 36, stk. 3 i overenskomst om social sikring af 31. marts 1999.

8. UNGARN-SLOVENIEN

Artikel 31 i overenskomst om social sikring af 7. oktober 1957.

9. UNGARN-SLOVAKIET

Artikel 34, stk. 1 i overenskomst om social sikring af 30. januar 1959.

10. ØSTRIG-POLEN

Artikel 33, stk. 3 i overenskomst om social sikring af 7. september 1998.

11. ØSTRIG-RUMÆNIEN

Artikel 37, stk. 3 i overenskomst om social sikring af 28. oktober 2005.

12. ØSTRIG-SLOVENIEN

Artikel 37 i overenskomst om social sikring af 10. marts 1997.

13. ØSTRIG-SLOVAKIET

Artikel 34, stk. 3 i overenskomst om social sikring af 21. december 2001.”.

- (3) Bilag III til forordning (EF) nr. 883/2004 ændres således:
1. Efter optegnelsen “DANMARK” indsættes optegnelsen “ESTLAND”.
 2. Efter optegnelsen “IRLAND” indsættes følgende optegnelser:
“ITALIEN
LITAUEN
UNGARN”.

(4) Bilag IV til forordning (EF) nr. 883/2004 ændres således:

1. Efter optegnelsen “BELGIEN” indsættes følgende optegnelser:

“BULGARIEN

DEN TJEKKISKE REPUBLIK”.

2. Optegnelsen “ITALIEN” slettes.

3. Efter optegnelsen “FRANKRIG” indsættes optegnelsen “CYPERN”.

4. Efter optegnelsen “LUXEMBOURG” indsættes optegnelsen “UNGARN”.

5. Efter optegnelsen “ØSTRIG” indsættes følgende optegnelser:

“POLEN

SLOVENIEN”.

(5) Bilag VI til forordning (EF) nr. 883/2004 ændres således:

1. I begyndelsen af bilaget indsættes følgende optegnelser:

“A. DEN TJEKKISKE REPUBLIK

Fuld invalidepension til personer, hvis fulde invaliditet er indtruffet før det fyldte 18. år, og som ikke har været forsikret i den foreskrevne periode (afsnit 42 i lov om pensionsforsikring nr. 155/1995 Sml.).

B. ESTLAND

a) Invalidepensioner tilkendt før den 1. april 2000 i henhold til lov om offentlige ydelser og bibeholdt i henhold til lov om offentlig pensionsforsikring.

b) Offentlige pensioner i anledning af invaliditet tilkendt i henhold til lov om offentlig pensionsforsikring.

c) Invalidepensioner tilkendt i henhold til lov om tjeneste i de væbnede styrker, lov om tjeneste ved politiet, lov om den offentlige anklagemyndighed, lov om dommeres status, lov om løn til medlemmer af Riigikogu, lov om pension og andre sociale ydelser samt lov om offentlige ydelser proklameret af Præsidenten for Republikken Estland.”.

2. Afsnit “A. GRÆKENLAND” og “B. IRLAND” anføres med de respektive optegnelser og bliver “C. IRLAND” og “D. GRÆKENLAND”.

3. Efter optegnelsen i afsnit “D. GRÆKENLAND” indsættes følgende optegnelse:

“E. LETLAND

Invalidepensioner (gruppe 3) i henhold til artikel 16, stk. 1, punkt 2 i lov om statslige pensioner af 1. januar 1996.”.

4. Afsnit “C. FINLAND”, “D. SVERIGE” og “E. DET FORENEDE KONGERIGE” anføres med de respektive optegnelser og bliver “F. FINLAND”, “G. SVERIGE” og “H. DET FORENEDE KONGERIGE”.

(6) Bilag VII til forordning (EF) nr. 883/2004 ændres således:

1. I tabellerne "BELGIEN" og "FRANKRIG" udgår rækkerne vedrørende Luxembourg.
2. Tabellen vedrørende "LUXEMBOURG" udgår.

(7) Bilag VIII, del 2 til forordning (EF) nr. 883/2004 ændres således:

1. I begyndelsen af del 2 indsættes følgende optegnelse:

“N. BULGARIEN

Alderspensioner fra den tvungne pensionsforsikringsordning i henhold til del II, afsnit II i lov om socialforsikring.”.

2. Afsnit “N. FRANKRIG”, “O. LETLAND”, “P. UNGARN”, “Q. ØSTRIG” og “R. POLEN” anføres med de respektive optegnelser og bliver “O. FRANKRIG”, “P. LETLAND”, “Q. UNGARN”, “R. ØSTRIG” og “S. POLEN”.

3. Efter optegnelsen i afsnit “S. POLEN” indsættes følgende optegnelse:

“T. RUMÆNIEN

Ordninger, hvorefter pensionen beregnes på grundlag af pensionspoint.”.

4. Afsnit “S. SLOVENIEN”, “T. SLOVAKIET”, “U. SVERIGE” og “V. DET FORENEDE KONGERIGE” anføres med de respektive optegnelser og bliver “U. SLOVENIEN”, “V. SLOVAKIET”, “W. SVERIGE” og “X. DET FORENEDE KONGERIGE”.

(8) Bilag IX til forordning (EF) nr. 883/2004 ændres således:

1. Del I:

a) Efter optegnelsen i afsnit "F. IRLAND " indsættes følgende optegnelse:

"G. LETLAND

Invalidepensioner (gruppe 3) i henhold til artikel 16, stk. 1, punkt 2 i lov om statslige pensioner af 1. januar 1996.”;

b) Afsnit "G. NEDERLANDENE" bliver afsnit "H. NEDERLANDENE", og i optegnelsen under dette afsnit indsættes følgende:

"Lov om arbejde og indtægt efter arbejdsevne (WIA) af 10. november 2005.”;

c) Afsnit "H. FINLAND" og "I. SVERIGE" anføres med de respektive optegnelser og bliver "I. FINLAND" og "J. SVERIGE”;

d) Optegnelsen under afsnit "J. SVERIGE" affattes således:

"Svensk indtægtsbestemt invalidekompensation og aktivitetskompensation (lov 1962:381).

Den svenske garantipension og garantikompensation, som træder i stedet for den fulde svenske folkepension tilkendt efter den lovgivning om folkepension, der fandt anvendelse før den 1. januar 1993, og den fulde folkepension tilkendt efter overgangsbestemmelserne i den lovgivning, der har været gældende siden nævnte dato.”.

2. Del II:

a) Efter optegnelsen i afsnit "C. ITALIEN" indsættes følgende optegnelser:

"D. LETLAND

Efterladtepension beregnet på grundlag af anslåede forsikringsperioder (artikel 23, stk. 8 i lov om statslige pensioner af 1. januar 1996).

E. LITAUEN

a) Statslig social invalidepension i henhold til lov om statslige socialpensioner.

b) Statslig social efterladtepension og børnepension beregnet på grundlag af afdødes invalidepension i henhold til lov om statslige socialpensioner.”.

b) Afsnit "D. LUXEMBOURG" bliver "F. LUXEMBOURG”;

c) Efter optegnelsen i afsnit "F. LUXEMBOURG" indsættes følgende optegnelse:

"G. SLOVAKIET

a) Slovakisk invalidepension og deraf afledt efterladtepension;

b) Invalidepension til personer, som blev invalider som barn, og som anses for altid at have tilbagelagt den foreskrevne forsikringsperiode (artikel 70, stk. 2, artikel 72, stk. 3 og artikel 73, stk. 3 og 4 i lov nr. 461/2003 om socialforsikring som ændret).”;

d) Afsnit “E. FINLAND” og “F. SVERIGE” anføres med de respektive optegnelser og bliver “H. FINLAND” og “I. SVERIGE”.

3. I del III ændres "Den nordiske konvention om social sikring af 15. juni 1992" til følgende:

“Nordisk Konvention om social sikring af 18. august 2003.”.

- (9) Bilag X til forordning (EF) nr. 883/2004 affattes således:

“BILAG X

SÆRLIGE IKKE-BIDRAGSPLIGTIGE KONTANTYDELSER

(Artikel 70, stk. 2, litra c))

A. BELGIEN

- a) Lønkompensationsydelse (lov af 27. februar 1987);
- b) Garanteret mindsteindtægt til ældre (lov af 22. marts 2001).

B. BULGARIEN

Social alderspension (artikel 89 i lov om social sikring).

C. DEN TJEKKISKE REPUBLIK

Socialydelse (den statslige sociale bistandslov nr. 117/1995 Sml.).

D. DANMARK

Boligstøtte til pensionister (lov om individuel boligstøtte, lovbekendtgørelse nr. 725 af 4. august 1994, som ændret ved lov nr. 204 af 29. marts 1995).

E. TYSKLAND

Underholdshjælp til ældre og til personer med nedsat erhvervsevne i henhold til kapitel 4 i lov om social sikring (SGB), bog XII.

Underholdshjælp i henhold til grundsikringen for arbejdssøgende, med mindre den arbejdssøgende opfylder betingelserne for et midlertidigt tilskud efter bortfald af arbejdsløshedsunderstøttelse (§ 24, stk. 1 i lov om social sikring (SGB), bog II).

F. ESTLAND

- a) Ydelse til voksne handicappede (lov om sociale ydelser til handicappede af 27. januar 1999);
- b) Statslig arbejdsløshedsunderstøttelse (lov om social beskyttelse af arbejdsløse af 29. september 2005).

G. IRLAND

- a) Ydelse til arbejdssøgende (Social Welfare Consolidation Act 2005, del III, kapitel 2);
- b) Statspension (ikke-bidragspligtig) (Social Welfare Consolidation Act 2005, del III, kapitel 4);

- c) Enkepension (ikke-bidragspligtig) og enkemandspension (ikke-bidragspligtig) (Social Welfare Consolidation Act 2005, del III, kapitel 6);
- d) Invaliditetsydelse (Social Welfare Consolidation Act 2005, del III, kapitel 10);
- e) Befordringstilskud (Health Act 1970, afsnit 61);
- f) Blindepension (Social Welfare Consolidation Act 2005, del III, kapitel 5).

H. GRÆKENLAND

Særlige ydelser til ældre (lov 1296/82).

I. SPANIEN

- a) Garanteret mindsteindtægt (lov nr. 13/82 af 7. april 1982);
- b) Kontante bistandsydelser til ældre og til uarbejdsdygtige invalider (kongeligt dekret nr. 2620/81 af 24. juli 1981);
- c) Ikke-bidragspligtig invalide- og alderspension som fastsat i artikel 38, stk. 1 i den konsoliderede tekst til almindelig lov om social sikring, som stadfæstet ved kongeligt dekret nr. 1/1994 af 20. juni 1994.;
- d) Mobilitetsfremmende ydelser og befordringstilskud (lov nr. 13/1982 af 7. april 1982).

J. FRANKRIG

- a) Supplerende tilskud fra den særlige invalditetsfond og den nationale solidaritetsfond (lov af 30. juni 1956 som kodificeret i bog VIII i lov om social sikring);
- b) Tilskud til voksne handicappede (lov af 30. juni 1956 som kodificeret i bog VIII i lov om social sikring);
- c) Særligt tilskud (lov af 10. juli 1952 som kodificeret i bog VIII i lov om social sikring).

K. ITALIEN

- a) Socialpension til ubemidlede statsborgere (lov nr. 153 af 30. april 1969);
- b) Pensioner og ydelser til civilt handicappede og invalider (lov nr. 118 af 30. marts 1974, nr. 18 af 11. februar 1980 og nr. 508 af 23. november 1988);
- c) Pensioner og ydelser til døvstumme (lov nr. 381 af 26. maj 1970 og nr. 508 af 23. november 1988);
- d) Pensioner og ydelser til blinde (lov nr. 382 af 27. maj 1970 og nr. 508 af 23. november 1988);

e) Tillæg til minimumspensionen (lov nr. 218 af 4. april 1952, nr. 638 af 11. november 1983 og nr. 407 af 29. december 1990).;

f) Tillæg til invaliditetsydelser (lov nr. 222 af 12. juni 1984);

g) Socialydelse (lov nr. 335 af 8. august 1995);

h) Socialtillæg (artikel 1, stk. 1 og 12 i lov nr. 544 af 29. december 1988 og efterfølgende ændringer.

L. CYPERN

a) Socialpension (lov om socialpension af 1995 (lov 25(I)/95), som ændret);

b) Ydelse til svært motorisk handicappede (ministerrådets afgørelse nr. 38.210 af 16. oktober 1992, nr. 41.370 af 1. august 1994, nr. 46.183 af 11. juni 1997 og nr. 53.675 af 16. maj 2001).;

c) Særlig ydelse til blinde (lov om særlige ydelser fra 1996 (lov 77(I)/96), som ændret).

M. LETLAND

a) Statslig social sikringsydelse (lov om statslige socialydelser af 1. januar 2003);

b) Befordringstilskud til handicappede med begrænset mobilitet (lov om statslige socialydelser af 1. januar 2003).

N. LITAUEN

a) Socialpension (lov fra 2005 om statslige socialydelser, artikel 5);

b) Særlig socialhjælpsydelse (lov fra 2005 om statslige socialydelser, artikel 15);

c) Særligt befordringstilskud til handicappede med mobilitetsproblemer (lov om befordringstilskud fra 2000, artikel 7).

O. LUXEMBOURG

Underholdshjælp til svært handicappede (artikel 1, stk. 2 i lov af 12. september 2003) med undtagelse af personer, som er erklæret for uarbejdsdygtige, og som er beskæftiget på det almindelige arbejdsmarked eller i et beskyttet miljø.

P. UNGARN

a) Invaliderende (ministerrådets dekret nr. 83/1987 (XII 27) om invaliderende);

b) Ikke-bidragspligtig aldersrente (lov III af 1993 om social forvaltning og sociale ydelser);

c) Befordringstilskud (regeringsdekret nr. 164/1995 (XII 27) om befordringstilskud til svært fysisk handicappede)..

Q. MALTA

- a) Supplerende ydelse (afdeling 73 i lov om social sikring (kap. 318) fra 1987);
- b) Alderspension (lov om social sikring (kap. 318) fra 1987).

R. NEDERLANDENE

- a) Lov om hjælp ved uarbejdsdygtighed til handicappede unge (Wajong) af 24. april 1997;
- b) Lov om supplerende ydelser (TW) af 6. november 1986.

S. ØSTRIG

Kompenserende tillægsydelse (forbundslov af 9. september 1955 om almindelig socialforsikring - ASVG, forbundslov af 11. oktober 1978 om socialforsikring for selvstændige erhvervsdrivende inden for handel og håndværk – GSVG og forbundslov af 11. oktober 1978 om socialforsikring for selvstændige erhvervsdrivende inden for jord- og skovbrug - BSVG).

T. POLEN

Socialpension (lov af 27. juni 2003 om socialpension).

U. PORTUGAL

- a) Ikke-bidragspligtig alders- og invalidepension (lovdekret nr. 464/80 af 13. oktober 1980);
- b) Ikke-bidragspligtig enkepension (forordning nr. 52/81 af 11. november 1981).

V. RUMÆNIEN

Månedlig ydelse til handicappede (nøddekret nr. 102/1999 om særlig beskyttelse og beskæftigelse af handicappede godkendt ved lov nr. 519/2002).

W. SLOVENIEN

- a) Statspension (lov om pensions- og invalideforsikring af 23. december 1999);
- b) Indkomststøtte til pensionister (lov om pensions- og invalideforsikring af 23. december 1999);
- c) Underholdshjælp (lov om pensions- og invalideforsikring af 23. december 1999).

X. SLOVAKIET

- a) Tillæg, som er blevet tilkendt før den 1. januar 2004 til pensioner, der er den eneste indkomstkilde;
- b) Socialpension, som er blevet tilkendt før den 1. januar 2004.

Y. FINLAND

- a) Ydelse til handicappede (lov om ydelse til handicappede, 124/88);
- b) Boligyldelse til pensionister (lov om boligydelse til pensionister, 591/78).;
- c) Arbejdsmarkedsydelse (lov om arbejdsmarkedsydelse 1290/2002);
- d) Særlig bistand til indvandrere (lov om særlig bistand til indvandrere 1192/2002).

Z. SVERIGE

- a) Boligstøtte til pensionister (lov 2001: 761);
- b) Økonomisk støtte til ældre (lov 2001: 853).

AA. DET FORENEDE KONGERIGE

- a) Tillæg til statspension (State Pension credit (State Pension Credit Act 2002 og State Pension Credit Act (Northern Ireland) 2002);
- b) Indkomstbaseret støtte til arbejdssøgende (Jobseekers Act 1995 og Jobseekers (Northern Ireland) Order 1995);
- c) Indkomststøtte (Social Security Contributions og Benefits Act 1992 og Social Security Contributions og Benefits (Northern Ireland) Act 1992);
- d) Befordringstilskud til invalidepension (Social Security Contributions og Benefits Act 1992 og Social Security Contributions og Benefits (Northern Ireland) Act 1992).”.

(10) Bilag XI til forordning (EF) nr. 883/2004 ændres således:

1. Efter optegnelsen i afsnit “A. BELGIEN” indsættes følgende optegnelse:

“B. BULGARIEN

Artikel 33 i bulgarsk lov om sygeforsikring finder anvendelse på alle personer, for hvilke Bulgarien er den kompetente medlemsstat i henhold til denne forordnings afsnit III, kapitel 1.”.

2. Afsnit “B. DEN TJEKKISKE REPUBLIK”, “C. DANMARK”, “D. TYSKLAND”, “E. ESTLAND”, “F. GRÆKENLAND”, “G. SPANIEN”, “H. FRANKRIG”, “I. IRLAND”, “J. ITALIEN”, “K. CYPERN”, “L. LETLAND”, “M. LITAUEN”, “N. LUXEMBOURG”, “O. UNGARN”, “P. MALTA”, “Q. NEDERLANDENE”, “R. ØSTRIG”, “S. POLEN”, “T. PORTUGAL”, “U. SLOVENIEN”, “V. SLOVAKIET”, “W. FINLAND”, “X. SVERIGE” og “Y. DET FORENEDE KONGERIGE” anføres med de respektive optegnelser og bliver “C. DEN TJEKKISKE REPUBLIK”, “D. DANMARK”, “E. TYSKLAND”, “F. ESTLAND”, “G. IRLAND”, “H. GRÆKENLAND”, “I. SPANIEN”, “J. FRANKRIG”, “K. ITALIEN”, “L. CYPERN”, “M. LETLAND”, “N. LITAUEN”, “O. LUXEMBOURG”, “P. UNGARN”, “Q. MALTA”, “R. NEDERLANDENE”, “S. ØSTRIG”, “T. POLEN”, “U. PORTUGAL”, “W. SLOVENIEN”, “X. SLOVAKIET”, “Y. FINLAND”, “Z. SVERIGE” og “AA. DET FORENEDE KONGERIGE”.

3. Efter optegnelsen i afsnit “U. PORTUGAL” indsættes følgende optegnelse:

“V. RUMÆNIEN

Ingen.”.